

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๒/๒๕๖๔

วันที่ ๔ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { นายรังสรรค์ ตูลชีวิน

ผู้อุทธรณ์

{ นายกเทศมนตรีตำบลหมูสี

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (ไก่ชน) สถานประกอบกิจการ
ตั้งอยู่เลขที่ ๒๗๙ หมู่ที่ ๕ บ้านกุดคล้า ตำบลหมูสี อำเภอบางบาล จังหวัดนครราชสีมา ได้รับคำสั่งนายกเทศมนตรี
ตำบลหมูสี ที่ นม ๕๘๔๐๔/๒๓๓๕ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๓
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามข้อ ๑๘ แห่งเทศบัญญัติเทศบาล
ตำบลหมูสี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการเนื่องจาก
ไม่ได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้านตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหมูสี
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยขอให้คณะกรรมการพิจารณา
อุทธรณ์ยกเลิกแก้ไขคำสั่งดังกล่าว

เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิต่อสำนักงานเทศบาล
ตำบลหมูสี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ และเทศบาลตำบลหมูสีส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
โดยได้รับเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิ
อุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อมา
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย
ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๖๙๒๖
ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์และให้เพิ่มเติมข้อมูล
หรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์เพิ่มเติมเอกสารหลักฐานเป็นหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ ๒. มีหนังสือที่
สธ ๐๙๔๕.๐๕/๖๙๒๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นขอให้จัดทำคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ นม ๕๘๔๐๑/๓๐๑๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ ยืนยันการชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นพร้อมเอกสารหลักฐานตามหนังสือที่ นม ๕๘๔๐๑/๒๓๖๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๓ ๓. มีหนังสือที่
สธ ๐๙๔๕.๐๕/๖๙๒๘ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงศูนย์อนามัยที่ ๙ นครราชสีมา ขอความร่วมมือตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๑๙.๐๖/๕๒๙ ลงวันที่
๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ ส่งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นายฐาปนนะ วิชัย ตำแหน่งนักวิชาการ
สาธารณสุขชำนาญการ และนายสุภลักษณ์ ท้าวคำลือ ตำแหน่งนิติกร ร่วมชี้แจงในการประชุมคณะกรรมการ
พิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๓๓-๑๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

ผู้อุทธรณ์...

ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์โดยมอบอำนาจให้นายธีรพงษ์ อุ่นน้อย ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทเลี้ยงไก่ชนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น สถานประกอบกิจการตั้งอยู่เลขที่ ๒๗๙ หมู่ที่ ๕ บ้านกุดคล้า ตำบลหมูสี อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่ประกอบการประมาณ ๑๕ ไร่ ต่อมาได้รับคำสั่งนายกเทศมนตรีตำบลหมูสี เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ นม ๕๘๔๐๔/๒๓๓๕ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามข้อ ๑๘ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหมูสี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ชน เนื่องจากไม่ได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้านตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหมูสี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ผ่านเจ้าพนักงานท้องถิ่น เป็นหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ และ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ โดยชี้แจงว่า ๑) การประกอบกิจการเลี้ยงไก่ชน ไม่ต้องดำเนินการทำประชาพิจารณ์และรับฟังความคิดเห็นหรือได้รับความยินยอมจากที่ประชุมประชาคมหมู่บ้าน และที่ผ่านมาเทศบาลตำบลหมูสีไม่เคยจัดให้มีการประชาพิจารณ์และรับฟังความคิดเห็นในเรื่องขออนุญาตเลี้ยงไก่ชน แต่อย่างใด เป็นการเพิ่มขึ้นตอนโดยไม่จำเป็นและเลือกปฏิบัติ ประกอบกับเทศบัญญัติตำบลหมูสี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอและชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ สภาพบังคับจึงไม่มีผลย้อนหลังไปในวันที่ยื่นขอ และการรับชำระค่าธรรมเนียมต้องเป็นขั้นตอนหลังจากได้รับอนุญาตให้เลี้ยงไก่ จึงเลยขั้นตอนการประชาคมเพื่อจะขออนุญาตให้ประกอบกิจการแล้ว ๒) หนังสือนัดประชุมประชาพิจารณ์และรับฟังความคิดเห็น รวมถึงการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไม่ชอบด้วยกฎหมาย หนังสือเชิญและวันประชุมมีระยะเวลาห่างกันเพียง ๓ วัน เป็นการไม่ประกาศให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องและราชการส่วนท้องถิ่นทราบถึงวิธีการรับฟังความคิดเห็น ระยะเวลาสถานที่ ก่อนการทำประชาพิจารณ์ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน ตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๖๑ ๓) คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ เป็นการออกคำสั่งเกินกำหนดระยะเวลา ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตและได้เสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแล้ว เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ เป็นการแจ้งเกินระยะเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันรับคำขอ รวมทั้งไม่แจ้งเหตุขัดข้องและขยายระยะเวลาให้ทราบ และเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์ยื่นหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม สรุปว่า ๑) สถานที่ประกอบกิจการมีพื้นที่ ๑๕ ไร่ เพื่อเลี้ยงไก่ชนจำนวนเพียง ๓๐๐ ตัว โดยว่าจ้างเจ้าหน้าที่สัตวบาล จำนวน ๑ คน เป็นผู้ดูแลไก่ชน และเลี้ยงแบบพื้นที่ปิด มีการจัดระบบระเบียบและปฏิบัติตามข้อบังคับและสุขอนามัยตามมาตรฐานที่กรมปศุสัตว์กำหนดไว้ รวมถึงได้รับการรับรองจากสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครราชสีมาว่าปลอดจากเชื้อโรคและมลพิษไม่ว่าทางกลิ่นและเสียง อีกทั้งได้พัฒนาที่ดินจากเดิมเป็นป่าห้วยกร่าง โดยการปลูกไม้ ต้นจามจุรี และต้นปื๊ดทั่วบริเวณ ซึ่งจะช่วยลดผลกระทบด้านกลิ่นและเสียง รวมทั้งในอนาคตอาจพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือแหล่งเรียนรู้ได้ ๒) ประชาชนส่วนใหญ่อยู่อาศัยห่างจากสถานที่เพาะเลี้ยงมากกว่า ๑ กิโลเมตร และอาคารชุดซึ่งตั้งอยู่พื้นที่ติดกันมาเป็นเวลา ๕ ปี โดยมีผู้ซื้อเพียงร้อยละ ๓๐ ที่ปกติไม่คือนอยู่อาศัยและไม่ได้รับผลกระทบจากการเลี้ยงไก่ชน ไม่ว่าทางกลิ่นหรือเสียง และ ๓) ผู้อุทธรณ์ได้ขออนุญาตอย่างถูกต้องแต่กลับถูกปฏิเสธที่จะออกใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ และใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ซึ่งเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลหมูสีเป็นผู้ออกแบบให้อย่างถูกต้อง

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ตามหนังสือที่ นม ๕๘๔๐๑/๒๓๖๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๓ สรุปได้ดังนี้ (๑) กิจการเลี้ยงไก่ชนที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นกิจการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งตามข้อ ๑๐ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหมูสี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้บัญญัติไว้ว่า “หลังจากที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๙ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น...” และข้อ ๑๒ บัญญัติว่า “ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตตามข้อ ๑๐ ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติเกี่ยวกับ

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ” หมายความว่า นับแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ที่เทศบัญญัติมีผลใช้บังคับ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก จะต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยยื่นคำร้องตามแบบคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเสียก่อนจึงจะสามารถประกอบกิจการได้ ฉะนั้นการประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์จึงอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหมูสี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่จะต้องจัดให้มีการประชุมประชาคมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง อันเป็นการกระทำโดยอาศัยอำนาจตามที่กฎหมายกำหนด อีกทั้งในข้อ ๑๐ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหมูสี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้บัญญัติไว้ว่า “การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชนโดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้... (๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร...” ซึ่งสถานประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์ตั้งอยู่ติดกับแหล่งชุมชน คือ อาคารชุดเซ็น เน็กซ์ คอนโด เขาใหญ่ (Zen next condo Khao Yai) อาคารชุด ฟิโน และอยู่ติดกับแนวเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ห่างจากวัดกุดคล้าประมาณ ๕๐๐ เมตร ห่างจากโรงเรียนบ้านปรังคล้า ประมาณ ๕๐๐ เมตร (๒) การยื่นคำขอรับใบอนุญาตของผูุ้ธรณ์เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมจำนวน ๓,๐๐๐ บาท เป็นการยื่นขอต่ออายุใบอนุญาต ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอพิจารณาแล้วปรากฏว่าผูุ้ธรณ์ไม่เคยได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในกิจการเลี้ยงไก่ชนมากกว่า ๒๐๐ ตัว ในเขตเทศบาลตำบลหมูสีแต่อย่างใด จึงไม่สามารถอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าวได้ พร้อมกับแจ้งไปยังผูุ้ธรณ์ให้รับทราบและให้มาติดต่อบริหารค่าธรรมเนียมคืน และต่อมาวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๓ ผูุ้ธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเช่นเดิม กรณีจึงขัดแย้งด้วยเอกสารคำขอว่าผูุ้ธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๓ อีกทั้งการยื่นคำขอใบอนุญาตของผูุ้ธรณ์ยังขาดสำเนาแบบก่อสร้างของอาคารที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังนั้นคำขอใบอนุญาตดังกล่าวจึงไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด พร้อมทั้งได้แจ้งให้ผูุ้ธรณ์รับทราบและแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว จนกระทั่งถึงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ผูุ้ธรณ์ยังมิได้นำเอกสารมาแนบคำขอให้ถูกต้อง ซึ่งเห็นวาระยะเวลาล่วงเลยมานานพอสมควร และ (๓) การประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์เป็นกิจการที่ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน ตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหมูสี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งผูุ้ธรณ์มิได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๖๑ เทศบาลตำบลหมูสีจึงได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหมูสี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อ ๑๐ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหมูสี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่หมู่ ๕ บ้านกุดคล้า และหมู่ที่ ๑๗ บ้านคลองเพล โดยกฎหมายที่ให้อำนาจมิได้กำหนดระยะเวลาในการแจ้งไว้ ประกอบกับในขณะที่ผูุ้ธรณ์ยื่นคำขอใบอนุญาตมีการดำเนินกิจการเลี้ยงไก่ชนโดยมิได้รับใบอนุญาตแล้ว กรณีจึงเป็นการเร่งด่วนที่อาจมีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ และกระทบถึงความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียง จึงได้กำหนดวันประชุมประชาคมในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๘.๐๐ น. เนื่องจากเป็นเวลาที่ประชาชนเสร็จจากการประกอบกิจการประจำวัน ซึ่งผูุ้ธรณ์ได้รับแจ้งเอกสารโดยชอบแล้วและได้เข้าร่วมการประชุมพร้อมกับจัดเตรียมการชี้แจงต่าง ๆ ในที่ประชุม ดังนั้นการนัดประชุมประชาคมดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย

จากการลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๙ นครราชสีมา เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ โดยสอบถามจากผู้ดูแลสถานประกอบการ พบว่า ๑) สภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดเหตุ ผูุ้ทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลหมูสีเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๓ ภายใต้ชื่อ “ก้อยอ่อนปรานบุรี” ลักษณะพื้นที่เป็นที่ดินโล่ง ขนาด ๑๕ ไร่ และเริ่มก่อสร้างโรงเรือนเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๖๒ ประกอบด้วยโรงเรือนเลี้ยงไก่ชน ๒ โรง โรงที่ ๑ ขนาด ๙๐๐ ตารางเมตร และโรงที่ ๒ ขนาด ๓๐๐ ตารางเมตร ล้อมรั้วด้วยวัสดุเมทัลชีทสูง ๓ เมตร เพื่อป้องกันไม่ให้ไก่ออกนอกสถานที่ โดยโรงเรือนสามารถรองรับการเลี้ยงไก่ชนได้สูงสุด ๗๐๐ ตัว แต่ผู้ดูแลแจ้งว่าจะควบคุมปริมาณไก่ไม่ให้เกิน ๒๐๐ ตัว เนื่องจากจะส่งผลต่อสุขภาพของไก่ชน ปัจจุบันเลี้ยงไก่ชนอยู่ทั้งสิ้นประมาณ ๑๘๐ ตัว แบ่งเป็นไก่ชนแม่พันธุ์และไก่หนุ่มที่โตเต็มวัย อายุ ๖ - ๗ เดือน จำนวน ๑๐๐ ตัว และไก่เล็กอีกประมาณ ๘๐ ตัว มีพนักงานผู้ดูแล ๓ คน ๒) สำเนาแบบก่อสร้างของอาคารที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผูุ้ทธรณ์ได้ยื่นเอกสารขออนุญาตก่อนการก่อสร้างอาคารต่อเทศบาลตำบลหมูสีแล้ว โดยในแบบแปลนระบุว่า มีโรงเรือนเลี้ยงไก่ที่สามารถเลี้ยงไก่ชนได้กว่า ๑,๐๐๐ ตัว จำนวน ๑ โรงเรือน และมีโรงเรือนขนาดเล็กที่สามารถเลี้ยงไก่ชนได้ ๑๐๐ ตัว อีก ๔ โรงเรือน โดยสามารถรองรับปริมาณไก่ได้มากที่สุด จำนวน ๑,๔๐๐ ตัว ซึ่งทางเทศบาลเห็นว่าขนาดของโรงเรือนสามารถรองรับการเลี้ยงไก่จำนวนมากเกินสมควร และไม่มีระบบในการควบคุมปัญหาด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต จึงไม่อนุญาตให้ก่อสร้างอาคารโรงเรือนดังกล่าว ทำให้ผูุ้ทธรณ์ไม่สามารถยื่นเอกสารสำเนาแบบก่อสร้างของอาคารที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อประกอบการยื่นขออนุญาตประกอบกิจการได้ ๓) ผูุ้ทธรณ์ได้เริ่มจำหน่ายไก่ชนมาได้ระยะเวลาประมาณ ๑ เดือน โดยมีทั้งผู้ที่สนใจมาซื้อไก่ชนด้วยตนเอง และจำหน่ายผ่านทาง Facebook ๔) การรักษาความสะอาด ผู้ดูแลทำความสะอาดเล้าไก่ทุกวันโดยเก็บกวาดมูลไก่และฆ่าเชื้อพรมที่ใช้รองสุมไก่อย่างสม่ำเสมอ และผูุ้ทธรณ์จะมาดูแลความเรียบร้อยเดือนละ ๒ ครั้ง ๕) การทำประชาคม ผู้ดูแลแจ้งว่าทางเทศบาลฯ มีหนังสือเชิญให้ไปชี้แจงกับที่ประชุมประชาคม ซึ่งทางเทศบาลได้นำหนังสือเชิญประชุมมาให้ผูุ้ทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และทำการประชุมประชาคมเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ซึ่งเห็นว่า เป็นกำหนดระยะเวลาที่กระชั้นชิดมากเกินไปและไม่ชอบด้วยกฎหมายตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องหลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่กำหนดว่าการจัดทำกรรับฟังความคิดเห็นต้องประกาศให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องทราบไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน และ ๖) การตรวจสอบด้านผลกระทบพบว่า ไม่มีผู้ได้รับผลกระทบร้องเรียนต่อเทศบาลตำบลหมูสีเป็นลายลักษณ์อักษร และผู้จัดการคอนโด Zen next condo Khao Yai ซึ่งห่างจากสถานประกอบการประมาณ ๑๐๐ เมตร ได้ชี้แจงว่าคอนโดฯ ได้เปิดทำการประมาณ ๕ ปี โดยในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา ไม่เคยได้รับผลกระทบจากการเลี้ยงไก่ของผูุ้ทธรณ์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกลิ่นหรือเสียงรบกวน และไม่มีกรร้องเรียนจากลูกบ้านผู้พักอาศัยภายในคอนโดฯ แต่อย่างใด ซึ่งตนเองได้เจรจากับทางผูุ้ทธรณ์เพื่อที่จะสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข เนื่องจากผูุ้ทธรณ์ได้ปรับปรุงทัศนียภาพภายในสถานประกอบการให้ไม่รบกวนความเป็นอยู่ของผู้พักอาศัยในคอนโดฯ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบเห็นว่าการประกอบกิจการของผูุ้ทธรณ์เข้าข่ายการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหมูสี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ เมื่อผูุ้ทธรณ์ได้มายื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้นำหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามเทศบัญญัติดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการออกคำสั่ง แต่นำหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหมูสี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ เกี่ยวกับการทำประชาคมหมู่บ้านมาใช้พิจารณาเป็นหลัก

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบัญญัติตำบลหมู่สี่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหมู่สี่ เรื่อง การควบคุม การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผูุ้ธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ชน ภายใต้ชื่อ “ก้อยอ่อนปรานบุรี” ตั้งอยู่เลขที่ ๒๗๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลหมู่สี่ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งการประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิดตามข้อ ๓ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติไว้ว่า “ให้กิจการ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ๑. กิจการเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง (๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาล สัตว์ทุกชนิด” โดยเทศบาลตำบลหมู่สี่กำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมในเขตพื้นที่ตามเทศบัญญัติเทศบาล ตำบลหมู่สี่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๖ บัญญัติไว้ว่า “ให้กิจการ ประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาลตำบลหมู่สี่ ๖.๑ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน” เมื่อปรากฏว่ากิจการเลี้ยงไก่ชนซึ่งเป็น สัตว์ปีกและผูุ้ธรณ์ได้จำหน่ายให้แก่ผู้ที่สนใจทั้งผู้ที่มาซื้อด้วยตนเองและจำหน่ายผ่านช่องทางออนไลน์ จึงเป็นการประกอบกิจการในลักษณะที่เป็นทางการค้าซึ่งจะต้องขออนุญาตตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง แห่งเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลหมู่สี่ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่บัญญัติไว้ว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๖ ในลักษณะ ที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” และมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่บัญญัติไว้ว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่น กำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖” เมื่อข้อเท็จจริงตามเอกสารหลักฐานปรากฏว่า ผูุ้ธรณ์ได้ยื่นคำขอ รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเทศบาลตำบลหมู่สี่เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๓ โดยขาดเอกสารสำเนาแบบก่อสร้างอาคารที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ แห่งเทศบัญญัติดังกล่าว บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุม ตามข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้ (๖) สำเนาแบบก่อสร้างของอาคารที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” ดังนั้น การยื่นคำขอรับใบอนุญาตของผูุ้ธรณ์ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในเทศบัญญัติตำบลหมู่สี่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ และเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อีกทั้ง แม้ว่ากิจการเลี้ยงไก่ชนของผูุ้ธรณ์เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศ กระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามข้างต้น แต่กิจการดังกล่าวไม่อยู่ใน ประเภทหรือขนาดของกิจการที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาตตามประกาศ กระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาต จะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดไว้ว่า “ข้อ ๔ ประเภทหรือขนาด ของกิจการที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต ตามเอกสารแนบท้ายประกาศ ๑” เอกสารแนบท้าย ๑ กำหนดไว้ว่า “๓. กิจการในข้อ ๓ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็น อันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังต่อไปนี้ (๑) กิจการตาม ๑. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง (๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด เฉพาะการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร...” ฉะนั้นกิจการเลี้ยงไก่ชน จึงไม่ต้องดำเนินการตามประกาศดังกล่าวและตามข้อ ๕ บัญญัติไว้ว่า “ให้ผู้ขออนุญาตประกอบกิจการตามข้อ ๔

ยื่นคำขอ...

ยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตของราชการส่วนท้องถิ่น ดังนี้ (๒) แบบสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง” ดังนั้นเมื่อมิใช่กิจการตามข้อ ๔ จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๖๑ อย่างไรก็ตามการเลี้ยงไก่ชนเป็นประเภทสัตว์ที่ถูกควบคุมในพื้นที่เทศบาลตำบลหุมสีตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหุมสี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ในข้อ ๖ วรรคสอง บัญญัติไว้ว่า “ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท...ไก่...” เมื่อปรากฏว่าปัจจุบันมีการเลี้ยงไก่ชนประมาณ ๑๘๐ ตัว โดยแบ่งเป็นไก่ชนแม่พันธุ์และไก่หนุ่มที่โตเต็มวัย อายุ ๖-๗ เดือน จำนวน ๑๐๐ ตัว และไก่ตัวเล็กประมาณ ๘๐ ตัว และเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๓ ได้รับการรับรองฟาร์มจากกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนั้นเมื่อปรากฏว่าการประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์เป็นการดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ และเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ผลการประชุมประชาคมหมู่บ้านปรากฏว่ามีมติไม่เห็นด้วย ๘๘ ต่อ ๐ เสียง จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหุมสี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ บัญญัติไว้ว่า “หลังจากที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๙ จะต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” ประกอบกับข้อ ๙ แห่งเทศบัญญัติเดียวกัน ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินการกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก...” รวมทั้งสถานประกอบกิจการมีระยะห่างจากอาคารชุดเซ็น เน็กซ์ คอนโด เขาใหญ่ (Zen next condo Khao Yai) อันเป็นแหล่งชุมชนโดยประมาณ ๑๐๐ เมตร จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๐ วรรคสอง แห่งเทศบัญญัติฉบับเดียวกัน บัญญัติไว้ว่า “การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์นั้น...ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน...โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้ (๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร” ดังนั้นการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ชนของผูุ้ธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหุมสี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหนังสือที่ นม ๕๘๔๐๔/๒๓๓๕ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามข้อ ๑๘ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหุมสี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าการประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และเป็นกิจการเลี้ยงสัตว์ที่มีการควบคุมในพื้นที่เทศบาลตำบลหุมสีตามเทศบัญญัติตำบลหุมสี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหุมสี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ เมื่อผูุ้ธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเลี้ยงสัตว์ (ไก่ชน) ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่ยื่นเอกสารไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ (๖) แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหุมสี เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติไว้ว่า “เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่ประกาศตามมาตรา ๓๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้ (๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการตาม (๑) ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ” และไม่ได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้านตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหุมสี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

รวมถึงระยะห่าง...

รวมถึงระยะห่างของสถานประกอบกิจการไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ วรรคสอง แห่งเทศบัญญัติเดียวกัน ซึ่งเป็นการออกข้อบัญญัติโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติไว้ว่า “เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ได้” และเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การเลี้ยงสัตว์ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ที่บัญญัติไว้ว่า “การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดให้เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเทศโดยเด็ดขาด หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนด หรือเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้” เมื่อการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ชนปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าว ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้การประกอบกิจการใดหรือการกระทำใดต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขอ และการออกใบอนุญาตในเรื่องนั้นได้” ดังนั้น การที่เทศบาลตำบลหุสุมิคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ขอประกอบกิจการตามหนังสือที่ นม ๕๘๔๐๔/๒๓๓๕ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ จึงชอบด้วยกฎหมายอย่างใดก็ตาม การพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้นจะต้องพิจารณาออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พิจารณาให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงข้อกฎหมายที่ใช้เป็นฐานในการออกคำสั่งจากเดิมมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อ ๑๘ แห่งเทศบัญญัติตำบลหุสุมิ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาเป็นมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกเทศมนตรีตำบลหุสุมิ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ นม ๕๘๔๐๔/๒๓๓๕ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

๑๕/๕/๖๓

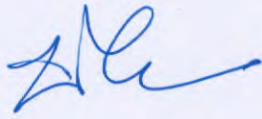
(นายดนัย ธีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

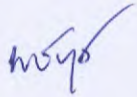
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

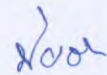
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

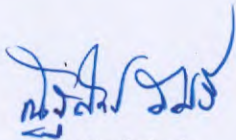
(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

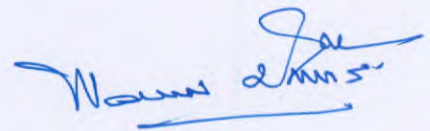
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

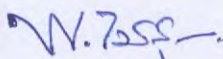
(นางปิยิดา สุภรัตนชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายณัฐศักย์ ตีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

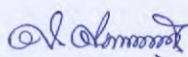
(นายพลธรรม ปิ่นตะ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบุรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ